

BLI INTE EN KRISTEN ...

... om du inte kan leva som en!

När någon säger att de inte vill ha med Gud att göra, så är det alltför många gånger de kristna som står i vägen! Det kan vara grannen som går i kyrkan men är elak mot både barn och djur; det kan vara pastorn som inte lever som han lär eller en ”frälst” arbetskamrat som både svär och vänsterprasslar ...

De som inte är kristna kan se på oss som säger oss vara det – och vi kommer lätt till korta. Att bli som vi, är inte alltid så intressant. Vem vill ha ett liv som verkar sämre än det man redan har.

”Vi kristna är bara människor!” Javisst! Men vi är människor som säger oss ha flyttat ledarskapet över våra liv till någon annan. Vi säger oss tillhöra Jesus – men representerar vi Honom? Ber vi Gud om hjälp att leva på ett sådant sätt att Han syns i våra liv? Inser vi vårt behov av Guds vishet för att rätt möta en ny dag? Vi ropar när det krisar men vi behöver Jesus även när det inte gör det. Och vi behöver Honom inte minst för att vara trovärdiga.

För många år sedan, när jag åkte buss till mitt arbete i Uppsala, gick färden genom ett villaområde med trevliga och välskötta fasader. Under en tid lades rutten om på grund av vägarbeten och jag blev varse tomternas baksidor. Från

bussfönstret gick det lätt att se över häckar och staket – och det var lätt att inse att en baksida sällan är lika representativ som en framsida.

Det kan vara så i människors liv också, att man ogärna vill synas från alla sidor.

Hus kan ha sprickor och otäta fönster. Det kan behöva målas och taket läggas om. De kan, liksom vi, ha sina brister och behöva renoveras – men ändå vara fria från bråte, skräp och igenslammade avlopp. Livet kan utsätta oss alla för ett visst slitage men vi kan ändå hålla oss fräscha på insidan.

Om kristnas livsstil håller måttet så väcker den frågor och undran:

”Hur kan du vara så glad fast du har varit med om det där..?”

”Du, vad är det som gör att du verkar så lugn och trygg?”

”Jag har märkt att du inte dricker på våra personalfester, men du verkar ha trevligt ändå. Det skulle inte jag klara av.”

Det är bättre om våra liv väcker frågor som riktas mot oss själva än formar rykten bakom vår rygg. ”Ska den där kalla sig kristen som står och ljuger en rakt i ansiktet?”

Det kan vara svårt, men inte omöjligt, att leva ett liv som tål att granskas. För det är först när kristnas liv blir trovärdiga som de väcker intresse. Alla har möjlighet att vara ljus i mörker, men ett ljus med en svag och flämtande låga har inte samma möjlighet att visa vägen som ett som lyser stadigt och klart!

Kristen är någonting man är genom att ”födas på nytt” och ha en nära relation till Jesus. Inte något man försöker vara utifrån ett religiöst mönster och invanda traditioner!

Är då alla goda och bra människor kristna? Nej, långt ifrån. Man behöver inte tro på Jesus för att vara en bra medmänniska eller ha ett bra liv – men de som säger sig tillhöra Jesus bör inte ha sitt eget liv i centrum utan snarare andras. För att förmå dem som inte tror, att tillbringa evigheten med dem som säger sig göra det – så behövs det Jesuslikhet! Det är Han som vill dra människor till sig genom dem som följer honom.

Den ljuvaste belöning man som kristen kan få, när detta liv är över, är att höra Jesus säga: ”Väl gjort, du gode och trogne tjänare!”